

KAVICS-KUPAC¹
/dühöngés-vázlat/

Előadás. Vita. Filmvetítés. "Vita". Beszélgetés egy folyóirat szerkesztőjével. "Vita". És így tovább. Mondjuk a magunkét. Már nem merünk megszólalni. Ülünk. Hallgatunk. Lekapjuk a szemüvegünket és kezünkbe tenetjük arcunkat. Felugrunk. Tépjük /ha nem is feltűnően / a hajunkat.

A többes szám pontatlan, mindezt én csináltam, az elmúlt tanévben. Miért? --- Az enlitett /és egyéb/ "viták" félelmetesen meddővé váltak;

Az előző öt ismeretében bárki pontosan leírhatná a még meg sem rendezett hatodikát: fel tudná sorolni a hallgatóság felét, a hozzászólók többségét, sőt a felmondandó szövegeket is; ugyanis ezen alkalmakkor egyre inkább már pépesre rágott ténákon kérődznek a jelenlévők --- mághozzá olyan elégedetten, hogyha véletlenül akad valaki, aki új, darabos rágnivalót ajánl, tudomást sem vesznek róla.

Valahol itt keresendők /viszonylagos/ elhallgatások okai, és talán ezek némelyike hasonló sok meg sem szóló hallgatásának magyarázatához. Természetesen nagyon fontos az elbizonytalanodás is; hiszen lehetséges, hogy én is hozzájárultam e helyzet kialakulásához és nincs semmilyen biztosíték arra, hogy valóban értelmes területre tudom terelni ezt a híres "együttgondolkodást". Ráadásul egy kellenetlen gyanu is munkál bennem: lehet, hogy azért nem értek egyet az épp beszélővel, mert már allergiás vagyok rá?⁴

-
- 1: Kőhalon, kétszeresen kicsinyítve. Vö. 7. jegyzet
 - 2: J.A., 24év, 173cm, 59kg, szem:kék, sph-4,25D, cyl-0,5D,....
 - 3: A bevezetőket tartók kedvelt /és agyonkoptatott/ szava
 - 4: A "viták" során csak homályosan felbukkanó ellenérzés ugyanis néha -- más, szenályos motívumok belépésével -- nagyon határozott formát ölt. Mint pl. SZ. esetében, aki fogadatlan prókátorként a lehető legrosszabb módon kelt "védelmünkre" /itt a többes szám indokolt/ ráadásul később sem volt képes végiggondolni, mi is volt ebben kellenetlen. /Ártani inkább magának ártott./ Vagy D., akivel hosszú, önkiadó beszélgetésbe bonyolódottan/ négy szemközt/ és végül mégsem sikerült rávezetni, mi abban a gyanus, ha / "természetesen közölhetetlen" de széles körben nutogatott írásában / m i n d e n hallgatótársnőjét lekurvázza./ Épp az gyötri, hogy egyikük sem fogadta el?/ És a többiek....

/ A betűrejtvények kedvelőinek: keresztnevek kezdőbetűje jelöli azokat, akiket szerettek; családi nevüké, akiket ki nem állhatok./

----Tehát nem tudom pontosan megítélni, mit is mond?

Igy nincs értelme / esetleg hosszadalmas/ magánvitába - veszekedésbe kezdeni vele, hiszen ez esetleg jó "cirkusz" lenne, de a holtpontból való kinyúlást aligha segítené és csak fokozná azt a szőszaporítást, melyet már így is obstrukciónak⁵ kell nevezni.

De valóban csak a hallgatás marad? --- A leglegikusabb döntés a távolmaradás lenne; egyre többen választják. Én mégis elmegyek újra, de a cél már csak információ-töredékek gyűjtése és tűrőképességem odzése. Lehet, hogy egyre többen mondának le így az eredeti célról: ötleteink, gondolataink színes kövecskéiből együtt próbáljuk meg egy-egy téma mozaikképének leglább egy kis részét összerakni? /,

Vagy, ha nem mondanak le, mi az oka a sikertelenségnek? / Az agyonbeszélők csoportjának léte, nem annyira ok, inkább következmény./

Alapvető baj lehet egész gondolkodásnódunkkal, --- az előző hasonlatot folytatva; néha úgy éreztem, mintha már nem arról lenne szó, hogy a kérdéses "kavics" illeszkedik-e a mozaikhoz és hová, hanem arról, hogy a képet c s a k négyszögletes vagy c s a k hatszögletes kövekből kell-e -- szabad-e?-- összeállítani. Általáno-⁶sabban: nem vagyunk képesek a logikai szintek megkülönböztetésére és -- nem szívesen iron le az erősen elhasználódott szót-- a dialektikus gondolkodásra.

Ebben lényeges szerepet játszik az életkorunk, sokszor az, hogy nem uraljuk kellő fokon a nyelvet, és nem utolsó sorban az iskoláink./En "dialektikus megközelítés" címén jóformán csak gyatra egyrészt-nátrészt-nismásolással találkoztam. /

5: A klasszikus parlamentarizmus e szakkifejezésével persze nem szeretném felülértékelni ez összejövetelek-- formai-- színvonalát. /Megjelent egy új--régí?-- alfaj is: nemcsak a vendég és egy hallgató közti magánbeszélgetésre szűkül le az eszmecsere, hanem az utóbbi megpróbálja finoman bemérni a másik véleményét/"radikalizmusának fokát"/ és a sajátját ehhez igazítva /" elvi egyetértésre jutva"/ terenti meg a "tömeg" távozása utáni beszélgetés-- és esetleg jól hasznosítható informális kapcsolatok kiépítésének -- előfeltételeit.

6: Bosszantó, amikor valaki egy általános állítás igazolására minduntalan egyedi példákat próbál felhasználni. Az igazi baj azonban azzal kezdődik, hogy elhagyva a matematikai formalizmussal leírható állítások körét, a logikai szintek éles határvonalai széles "szürke zónákká" huzódnak szét, így gyakorlatilag megszűnik az ellenpéldák felhasználhatósága is; hiszen az első pillantásra általánosnak tűnő állítást is sok implicit feltétel korlátozhatja ---tehát a valóban általánosként felfogott változatának cáfolására konstruált ellenpéldával egyidejűleg is igaz lehet.

Megismételve: a két fél szükségszerűen "elbeszél" egymás mellett, a gondolatmenetük nem azonos absztrakciós szinten mozog. Ez a helyzet pedig nagyon könnyen kialakul: fő oka valószínűleg az, hogy széleskörű és konkrét ismeretek híján sokkal könnyebbnek tűnik "metaszinten" vitázni; és a szintváltás közben legtöbbször beáll az aszinkronitás. / Köszönet A/n/-nak, aki segített ezt megfogalmazni. /

7: E szemlélet kialakításában nemcsak a közvetlenül ideologikus tárgyak játszanak szerepet; majdnem mindegyik ezt erősíti. Pl. /kémia/ a hegyi kristály értékesebb az amorf üvegnél, /logika/ az ellentmondásmentesség "jobb" az ellentmondásosságánál... Amikor az ötödikes kisdíjakkal megcsodáltatják a boltívet; mint az emberi szellem nagyszerű teljesítményét, akkor teljes joggal értékeli azt többre a rendezetlen kőhalomnál. ---

De mikor később a társadalom "épületéről" kezd gondolkozni, annak "boltíveit" vizsgálja, esetleg nagyon rosszallná -- és e rosszallását nem tartom jogosnak--, ha én azt kezdeném magyarázni, hogy a kőhalommal való analógia több segítséget adna a megítéléshez. Ugyanis nemcsak a tiszta szerkezet lehet

Nehéz ilyen szentlélettel megközelíteni a dolgok olyan rendszerét, amelynek talán épp az a leglényegesebb tulajdonsága, hogy i n - k o n z i s z t e n s, számtalan ellentmondást hordoz. Egységben való látásuk képességére --mint ajándékra-- nem várhatunk. De ahhoz, hogy meg tudjunk érte küzdeni, meg kell tisztítani a küzdőtérrel. / Jó lett volna, ha ezt -- ill. ehhez hasonló-- cikket a mindig hallgatók táborának egyik tagja írja meg --á skár ezzel a címmel: Hadüzenet⁸./

- tti -

7:/f./ értékes, vannak más értékek is. Például a stabilitás. --Most nem a statikai, hanem a minőségi változásoknak való ellenállás értelmében.-- Ha ez a rendezőelv, akkor a kőhalon a "jobb". / Hivatkoznék a magasabb entrópiára is, de talán elegendő --kicsit cinikusan-- ennyit mondani: próbáljuk meg az utóbbinak kiütni a zárókövét./
8: Én türelmes a k a r o k lenni, tehát n e m v a g y o k a z. Ezt bevallva talán /részben / megbozsátható az intoleráns hangnem.

AZ AUTÓSTOPPOLÁS-SZABÁLYOZÁSÁT CÉLZÓ JAVASLAT ELE

A Hiátság körében régóta népszerű az autóstop. Mindeá fiatal ismeri anyagilag előnyös voltát, ezenkívül ismerkedési lehetőséget, kötetlen utazási formát jelent, és segíthet országunk jobb megismerésében is. Magyarországon az autóstop nem nyerte még el legalitását, de hallgatólagosan megtürik. Mi szeretnénk kulturáltabbá tenni és legalizálni, erre vonatkozik az alábbi, vitára szánt javaslat. Kérjük, hogy észrevételeitekkel, ötleteitekkel és később tettekkkel segítsétek az akció sikerét, hiszen sokunkat érint ez az ügy és megvalósulása annál valószínűbb, minél többen állnak mellette és tesznek érte.

Javaslatok tehető : Bellavics István II. tört-fődr.
Bárdi Nándor II. tört.
Jávorszky Iván II. tört-főldr.
Rajos Judit III. nagy-tört.
Sipos Katalin III. nagy-ang.

JAVASLAT A MAGYARORSZÁGI AUTÓSTOP -VISZONYOK KULTURÁLTABBÁ TETELÉRE

Az ez évben megtartott országos felsőoktatási diákszemélyes egyik határozatában szerepel az, hogy a hazai autóstopot kulturáltabbá kell tenni.

A jelenlegi helyzetről:

A távolsági utazás díjszabásainak emelkedése folytán megnőtt azon fiatalok száma, akik a már évtizedes multa visszatekintő autóstop-os utazási formát használják. Ezzel együtt egyre jobban előtérbe kerülnek az ilyen típusú utazás körüli problémák.

Ezek a következők:

1. A balesetbiztosítás: jelenleg baleset esetén a kocsivezetőjének kell kártalanítania a kocsijába felvett autóstopot.
2. A bicalmatlanság: az autóstopot felvevő vezető a leggyakrabban győződik / győződik / meg utasa kiltéréről, szentélyazonosságáról. Ha az autóstopot valakit eltulajdonít más kocsijából, a kocsivezetője nem tudja felelősségre vonni, mivel a stoppos a kocsiból kiszállva felkutatathatatlanság. Az ilyen negatív élmény természetesen